

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Jany Šrédlové a soudkyň Mgr. Soni Burešové a Mgr. Lucie Králové ve věci

oprávněné: **MONTY INVEST s. r. o.**, IČO 08386234
sídlem Zbraslavská 12/11, 159 00 Praha 5 – Malá Chuchle

proti
povinným: **1. A.T.**, narozená dne xxx
bytem xxx

2. D. D., narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Sochořem
sídlem Veletržní 10, 170 00 Praha 7

pro 326 605 Kč s příslušenstvím, o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva k nemovité věci, k odvolání 2. povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 30. července 2021, č. j. 34 E 3/2021-36,

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně se ve výrocích I, II, V, VI a VII zrušuje a řízení se ve vztahu mezi oprávněnou a 2. povinným zastavuje.
- II. Druhý povinný je povinen zaplatit oprávněné na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 16 330 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně napadeným usnesením nařídil podle vykonatelného notářského zápisu ze dne 17. 5. 2021, sp. zn. NZ 840/2021, N 885/2021, sepsaného JUDr. Tomášem Strnadem, notářem se sídlem v Třebíči, k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 326 605 Kč výkon rozhodnutí, kterým se zřizuje soudcovské zástavní právo k nemovitým věcem 2. povinného, a to ke spoluvlastnickému podílu ve výši ideální 1/2 pozemku parc. č. xxx a pozemku parc. č. xxx, jehož součástí je stavba č. p. xxx, vše v katastrálním území xxx, obec Praha [výrok I]. Uložil 2. povinnému povinnost zaplatit oprávněné na náhradě nákladů řízení částku 16 330 Kč [výrok II]. Řízení ve vztahu k 1. povinnému podle § 96 odst. 1, 2 o. s. ř. zastavil [výrok III]. Rozhodl, že ve vztahu mezi oprávněnou a 1. povinnou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení [výrok IV]. Rozhodl, že se nařízení výkonu rozhodnutí vztahuje na vymožení pohledávky dle výroku I, náhrady nákladů řízení dle výroku II, jakož i dalších nákladů, které budou oprávněné v průběhu řízení proti 2. povinnému přiznány [výrok V]. Uložil povinnému oznamovací povinnost sdělit, zda nemovité věci nabyt jako substituční jmění [výrok VI]. Rozhodl, že se pořadí soudcovského zástavního práva zřízeného tímto usnesením na nemovitých věcech dle výroku I řídí dnem 24. 6. 2021 [výrok VII].
2. Povinný ad 2) podal proti usnesení soudu I. stupně odvolání, a to pouze do výroku I, II, V, VI

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

a VII. Namítal nepřezkoumatelnost usnesení. Jde-li o nákladový výrok II, vytýkal 2. povinný soud I. stupně, že soudní poplatek za návrh měl být v daném případě vyměřen dle položky 21 odst. 1 písm. e) Sazebníku poplatků, tedy ve výši 2 000 Kč nikoliv ve výši 5 % z částky 326 605 Kč dle položky 21 odst. 1 písm. b) Sazebníku poplatků, neboť předmětem řízení není vymáhání peněžitého plnění. Povinný ad 2) dále sdělil, že dne 20. 8. 2021 poukázal oprávněné částku 342 961 Kč, tedy uspokojil vymáhanou pohledávku ve výši 326 605 Kč včetně příslušenství. Toto své tvrzení doložil potvrzením o platbě. Povinný ad 2) navrhoval, aby odvolací soud napadené usnesení ve výrocích I, II, V, VI a VII zrušil a aby návrh oprávněné na zřízení soudcovského zástavního práva k nemovitým věcem jako nedůvodný zamítl.

3. Podáním z 24. 8. 2021 oprávněná v reakci na odvolání 2. povinného sdělila, že návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitých věcech 2. povinného bere zpět, neboť vymáhaná částka včetně příslušenství byla dne 23. 8. 2021 uhrazena.
4. V reakci na podání oprávněné ze dne 24. 8. 2021 vzal 2. povinný odvolání podané do výroků I, V, VI a VII zpět a navrhoval, aby odvolací soud změnil napadené usnesení ve výroku II tak, že 2. povinný je povinen zaplatit oprávněné na náhradě nákladů řízení částku 2 000 Kč a odměnu právního zastoupení.
5. Podle § 222a o. s. ř. vezme-li žalobce (navrhovatel) za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné (odst. 1). Jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení (odst. 2).
6. Podle § 146 odst. 2 o. s. ř. jestliže některý z účastníků zavínil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).
7. Vzhledem k tomu, že oprávněná vzala návrh na zřízení soudcovského zástavního práva zpět za odvolacího řízení, že odvolání 2. povinného je přípustné, bylo podáno včas a oprávněnou osobou a že 2. povinný se zpětvzetím souhlasil, odvolací soud usnesení soudu I. stupně v napadených výrocích I, II, V, VI a VII dle § 254 a § 222a odst. 1 o. s. ř. zrušil a řízení ve vztahu mezi oprávněnou a 2. povinným zastavil.
8. O nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. a uložil 2. povinnému povinnost zaplatit náklady vzniklé v řízení oprávněné, neboť návrh byl vzat zpět pro chování 2. povinného, který po podání návrhu vymáhanou částku včetně příslušenství uhradil.
9. Náklady vzniklé v řízení oprávněné představuje soudní poplatek za návrh, zaplacený ve výši 16 330 Kč.
10. Nedůvodnou shledal odvolací soud námitku 2. povinného, že soudní poplatek za návrh měl být v tomto případě vyměřen dle položky 21 odst. 1 písm. e) Sazebníku poplatků, přílohy k zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť předmětem řízení není vymáhání peněžitého plnění.
11. Podle stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 12. 5. 2010, sp. zn. Cpjn 204/2009, publikovaného pod č. 89/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, „není pochyb o tom, že výkon rozhodnutí zřízením soudcovského práva je ve smyslu § 258 odst. 1 o. s. ř. výkonem rozhodnutí ukládajícího zaplacení peněžité částky, a je jím tedy vymáháno peněžité plnění...Okolnost, že zřízením soudcovského zástavního práva nedochází fakticky k vymožení peněžitého plnění a uspokojení vymáhané pohledávky, není významná, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje D.B.

z hlediska dikce položky 16 je rozlišovacím kritériem povaha vymáhaného plnění - pro peněžitá plnění je určena položka 16 písm. a) a b), pro nepeněžitá plnění položka c)... Za logickou a celkové konstrukci sazebníku poplatků odpovídající lze tedy považovat úvahu, že z předmětu řízení vyjádřeného peněžitou částkou se poplatek zásadně vybírá procentní sazbou (výše plnění je jednoduchým a univerzálním základem pro vyjádření typové závažnosti věci), zatímco není-li předmět řízení vyjádřen peněžitou částkou, zásadně se poplatek vybírá pevnou sazbou (jednoduchý a univerzálně použitelný základ pro odstupňování soudního poplatku podle závažnosti či složitosti věci zde zpravidla chybí)... Fiskální, regulační i motivační funkci plní výběr poplatku dle položky 16 písm. a), b) v zásadě lépe než dle položky 16 písm. c) právě tím, že výše poplatku je odstupňována podle výše vymáhané pohledávky.“

12. V daném případě proto soud I. stupně správně vyměřil soudní poplatek ve výši 16 330 Kč dle položky 21 odst. 1 písm. b) Sazebníku poplatků, přílohy k zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v aktuálním znění, tedy ve výši 5 % z vymáhané částky.
13. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 211 a § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř.
14. Vzhledem k tomu, že odvolací soud zrušil usnesení soudu I. stupně v napadeném rozsahu a řízení ve vztahu mezi oprávněnou a 2. povinným zastavil, nerozhodoval již o odvolání 2. povinného ani o jeho částečném zpětvzetí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, a to k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak [§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.]. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud.

Praha 20. října 2021

JUDr. Jana Šrédlová v. r.
předsedkyně senátu